

Láska v proudu řeky

Komunál

Ledový vítr, zeď mezi námi, tvůj cit proud řeky odnáší.
Tisíce slov, jsme si přísahali, zbyli jen prázdné otázky.

Já vím, že nebyl jsem tím
kdo dával lásku znát.
Já vím a trápím se tím
místo krále hlupák.

Večery dlouhý, pohádky před spaním, dvě malé duše hltají
děti jsou dar, všechno nebylo zlé, rukojmí našich selhání.

Slyším, že rozsudek zní
děti zůstanou u mámy
já vím, že budeš lepší
přesto teď nevím, co mám říct.

Studenou chodbou půjdem dál, každý ve svém rohu budem stát
cizí lidi, v cizích představách, teď opouštíme sál.
Chci ti říct, že chci vrátit čas, podávám ruku, ty jí odmítáš
tak alespoň lásko, ať štěstí máš, ať se odrazíš ke hvězdám.

Ke hvězdám.

Studenou chodbou půjdem dál, každý ve svém rohu budem stát
cizí lidi, v cizích představách, teď opouštíme sál.
Chci ti říct, že chci vrátit čas, podávám ruku, ty jí odmítáš
tak alespoň lásko, ať štěstí máš, ať se odrazíš ke hvězdám.